

997

שבת תשע"ה

אור הזוהר

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק ט חלק 25

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהֵנָּה מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבְד לְלִמּוּד דְּף זֹהַר
וּמְצַטְרֵף ל־250,000 לִזְמַדֵי הַזֶּהַר הַקְדוּשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוּ אֵתָה מְסִיִּים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַזֶּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוּ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עֵיר,
רַב שְׂכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דְּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבִּ"ה, וְלִהְיֵיל
אֵת עִם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצְּרוֹת בְּלִמּוּדוֹ זֹהַר
הַקְדוּשׁ דְּף הַיּוֹמִי דְּקָה אַחַת עִם הַצְּבוֹר.

תְּפִילָּה קִצְרָה לְאוּמְרָה קֶדֶם הַלִּמּוּד:

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיהָ, בְּדַחֲלוֹ
וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לִיחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בְּנֹא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׂכִינְתָּהּ מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינַת עוֹגָו אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנִעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקִּשְׁר
עֲצָמֵי בְּלִמּוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַקְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקְדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּרַחֲמֵהָ לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיֹצְרָנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּרַאנוּ, וּבְהַדִּין סְפָרָא סֵפֶר הַזֶּהַר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֵל עַבְדֶּיךָ
פְּעִלָּה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם.

יְהִי נַעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה. [ב' פְּעָמִים], (סוּד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ט"ו 580454064

גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומני ספרים ועלונים חנים טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

בבית ה', בעדרי הצאן, ולכן גם למעלה אותן שהם כדמות כלבים הם שומרים, וכשרואין ומרגישים שבאה איזה נשמה הם צועקים, ובאים החיות וחוטפים הנשמות, אם הוא ראויים להם, וזה שאמרה אסתר המלכה שהיא הנשמה, הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי (תהלים כב), ואחר כך 'הושיעני מפי אריה', ואם הוא כשירה הקדוש ברוך הוא מסתיר אותה מהכלבים, ומעלה אותם למעלה, ואם הוא להיפך, הוא מסתיר פניו ממנה, ורואים אותה הכלבים, עד כאן לשונו.

ודברים אלו הם הזוהר (מדרש הנעלם רות): אמר רבי פרטא כד מטינא להאי פרדס לאמצעי חמינא תרין ארחן ומשריין דסטרא דא ומסטרא דא, אמרת מאי היא אמרי לי מהכי מתפרשין אורחין מאן דאזיל לגן עדן ומאן דאזיל לגיהנם, מאן דאזיל לגן עדן אילין אזלין בהדה ומקדמי ליה שלום ומאן דאזיל לגיהנם נטלין ליה ומעיל לגיהנם, והרב רבי משה אלשיך פירש גם כן כעין זה, בפסוק (דברים טז ז) ופנית בבוקר והלכת לאוהליך, רצונו לומר שתזהר מעשיך, שכאשר תצא מהחושך מעולם הזה, ותפנה אור בוקר שהוא השכינה הבאה להקבילך, שתלך לאוהליך, והוא מדור שלך שבגן עדן בלי שום עיכוב בנתיים, כי אף אם יהיה צדיק גדול, ויש לו הרבה מצות בלי שיעור, ולא עשה תשובה על חטאיו, אף שהם מועטים, בערך זכויותיו, נהפך לאבל מחולו, כי יראה כל אורות זכויותיו, ירחקו ממנו, וחושך אשמותיו יגרשו לו, לאמר לך אבל שאולה, עד תברר ותלבן חלאת חטאך, בשנה או חצי או כמשלוש חדשים, ואז משלך יתנו לך כל אורות זכויותך, השמורים אליך,

ואומר לו, אוי על זה הגוף שיצא מן העולם ריקם מלא עונות, מביט ברגליו ואומר להם אוי להם לרגלים שלא הלכו ביושר, אוי לידים וכו', אוי למעיים שנהנו מן הגזל, אוי לעינים וכו', אשרי מי שיראתו על פניו, אשר נשמר מעוניו אשרי מי שהוא עניו, אשרי המשבחים אותו המוניו, אשרי מי שמטה אזנו לשמוע דברי תורה בכל יום, התורה עומדת לפני האדם בשעה שעוסק במשנתו ואומרת לו ה' עמך גיבור החיל, אני באתי ללמדך על כן יצאתי לקראתך ולשחר פניך, אשריך אם תזכירני, אשריך אם בלבך תצפנינו, אשריך אם תקיימני, אשריך אם תשמע לי בכל יום, בי היה זממך וכו', כי תעבוד אלוקים באהבה, אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא, עיין שער הגלגולים האר"י זלה"ה: הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי (תהלים כ"ב כא), דע כי ביציאת נשמה מזה העולם ורוצה לעלות אל אדוניו הנה יש שם מקום חושך ואפילה מהלך ג' ימים, ועל זה נאמר (תהלים פד ז) עוברי בעמק הבכא, והנה יש שם חיות רעות השומרים את הדרך, לפי שיש שם דרך ישר העולה למעלה אל ירושלים של מעלה, המכוון נגד ירושלים של מטה, שכל הטהרות עולות דרך שם, ויש דרך אחרת ההולכות דרך גיהנם, והיא מתחלקת אלפים דרכים, ובמקום שנפרדו שני הדרכים, יש כל מיני חיות על דרך שיש בעולם הזה אריות וכלבים ושועלים ושומרים, אלו הב' דרכים שלא להניח לעלות למעלה, אלא נשמות טהורות, ולחטוף אחרות ולהוליכם בגיהנם, לקבל עונשים, והנה הכלב הוא שומר, כי אפילו כשהוא ישן מרגיש כל עובר ושב, מה שאין כן שאר חיות, לכן שמים הכלב לשמור

שלא שמע ואמר, ומשפתו על שדיבר תפלות, ומלשונו על שהעיד עדות שקר, ומרגליו על שהקדים רגליו לדבר עבירה, ומכאן אמרו חכמינו זכרונם לברכה כל המקדים רגליו לדבר עבירה, מקדימין לו מלאך המות, וכל המלשין על חבירו בלשון הרע, מיתתו באסכרה, פרק ג' במסכת חיבוט הקבר אמר ר"י משום ר"א קשה הדין שהקדוש ברוך הוא דן את האדם בקבר יותר מדין גיהנם, דין גיהנם מכ' שנים ולמעלה, אבל דין הקבר אפילו צדיקים נידונין בו, אפילו גמולי חלב אפילו יונקי שדים נידונין בה, אבל אמרו חכמינו זכרונם לברכה (כתובות ק"א ע"א) הדר בארץ ישראל, ומת בערב שבת, אינו רואה דין הקבר, ומה יעשה וינצל מדין הקבר, יהיה אוהב צדקות ואוהב תוכחות, וגמילות חסדים, ומכניס אורחים תוך ביתו, ומתפלל תפלתו בכוונה, אפילו מת בחוץ לארץ, אין רואה דין חיבוט הקבר, שנאמר (יונה ב ג) קראתי מצרה לי וגומר, בן עזאי אומר ג' דינין הם ושלשתן קשה זה מזה ושלשתן לפני הקדוש ברוך הוא, רבי עקיבא אמר וכי שלשתן לפני הקדוש ברוך הוא אלא דין קבר דנין אותו ודין גיהנם לבדו דנין אותו ודין שמים לפני הקדוש ברוך הוא אם אין עליו דין פוטרין אותו מיד ואם לאו דנין אותו דין ארוך עד כאן לשוננו.

מאיזה גיל נידון בדין גיהנם

ובספר חסד לאברהם מקשה מאי שנא למעלה בשם פרק ג' דמסכת חיבוט הקבר, שדין גיהנם מעשרים שנה ולמעלה, ובזוהר (בלק) נראה שיש דין גיהנם אף פחות מכ' שנה, ותיירץ שיש ב'

הלא צער גדול הוא בלי שיעור, שלא יהנה מזכויותיו עד זמן ועידן, ומי גרם לו זה, אם לא כי עודנו פה לא שת לבו לעשות תשובה שלימה, ולתקן את אשר עוות, ולטהר בלי השאיר לו כל חלאת עון ופשע וחטאה, כי אז ישמח ויגיל בצאתו הלוך ילך עם אור השכינה הבאה להקביל אותו, עד המדור שלו בגן עדן, ואשרי אשר יזכה לכך, וזהו שכתוב 'ופנית בבוקר והלכת לאוהליך' עד כאן לשוננו, (ועיין לקמן פרק יד).

פרק יד

בו יבואר דין הד' הוא דינא דקברא. א. ומה ענין חבוט הקבר. ב. ומה יעשה וינצל מדין הקבר. ג. ויש רשעים שכל כך קבלו הזוהמא, עד שנגזר עליהם כף הקלע ושיהיו נע ונד בארץ, אשר הגהינם אינו אלא אחד משש מאות מן הצער של כף הקלע.

הובא בראשית חכמה שער היראה (פרק י"ב) ועתה נדבר בדין הרביעי, שהוא דינא דקבריה, בפרק ב' במסכת חיבוט הקבר, זה לשוננו: שאלו את ר"א כיצד דין הקבר, אמר להם כיון שנפטר מהעולם בא מלאך המות ויושב על קברו ומכה אותו בידו, ואומר לו קום הגידה לי שמך, אומר לו גלוי לפני מי שאמר והיה העולם שאיני יודע, מה שמי מיד מכניס רוח ונשמה בגופו ומעמידו ומחייבו בדין, אמר רבי יהושע בן לוי חיצי אש ושלשלת של ברזל בידו, ומכהו בידו, פעם אחת אבריו מתפרקים, שניה עצמותיו מתפרקים, ובאים מלאכי השרת ומלקטים אותם ומעמידים אותו על רגליו, פעם ג' מבקשים ממנו דין ודנין אותו במכות, מכהו בב' עיניו על שלא ראה ואמר, ומאזניו על מה

מיני גיהנם והעליון הוא גיהנם של נשמה שהוא קשה מאוד, ועל זה נאמר שאין נידון בו אלא מ' שנה, שהוא נידון עליון, אמנם יש גיהנם שהוא לרוח ונפש ובוזה נידון אפילו קטן לפי שכלו, ומה שכתב המת בארץ ישראל בערב שבת, אפשר או זה, או זה קאמ, באחד מהם בספק, ויש לומר בארץ ישראל מפני קדושתו מתלווה אליו קדושת היום, ובשניהם יחד ניצול, דאז אין כוח בחיצונים לשלוט בו עד כאן לשונו עיין שם עין משפט נ"ב.

ובכתבי האר"י זכרוננו לחיי העולם הבא: ענין חיבוט הקבר הוא, כי כל הנשמות היו כלולות באדם הראשון קודם החטא, וכאשר חטא נפלו ממנו אל הקליפות, וזו הקליפה מלבישתו ומלפפתו תמיד כל ימיו, ונעשה לו לבוש, וזה שכתוב (ישעיה נט ב) כי עונותיכם מבדילים ביניכם וגו', כי הם מלבישים את הנשמה מכל צדדין, ואין מניחים הארה עליונה למשך בה, וזהו סוד זוהמה שהטילה נחש בחוה ואדם, וזרעם אחריהם, ואין שינצל ממנה, ואפילו ה' שלא היה בהם חטא, ועם כל זה מתו בעטיו של נחש, ואי אפשר להסירה כי אם על ידי מיתה, כמו שכתבתי כי אחר שנקבר בארץ, אז תיכף ומיד באים המלאכים, והם משפילים קרקע הארץ, דהיינו קבר ומעמיקים אותו בארץ בגובה קומת האדם, כמו שכתוב במדרש, ומחזירים נשמתו בו כדרך שהיה בחיים, כי אותה הקליפה קשורה עם הנשמה והגוף, לכן מחברים אותה ביחד, ואוחזים המלאכים באותו אדם, כי אם מהקצהו שלו, ומנערים אותו וחובטים אותו במלקות של ברזל, כמו שמנער אדם כסותו, וחובטים להסיר עפר ממנו, וכן הם

עושים עד שהתפרד אותה הקליפה ממנו, אמנם הצדיקים אשר זכו ועשו מצות וסבלו יסורים, ועסקו בתורה שמתשת כחו של אדם, עד שתמצא שכשיבוא ליחבט בקבר, אין צריך רק דבר מועט להפרידה, כי אי אפשר בחיים להפרידה לגמרי, ולכן אין איש שינצל מחיבוט הקבר, אם לא על ידי מצות המסוגלים לזה, ואמר לי מורי זכרוננו לחיי העולם הבא, בשם גדול אחד, ששמע מפיו, כי כל הנקבר בערב שבת אחר ה' שעות ביום אינו רואה חיבוט הקבר, כי קדושת שבת מפרידה ממנו בלי צער, וזהו סוד יום השישי ה' יתירה, ובעמק המלך זה לשונו: ענין חבטות אלה הם, כדי שיהא כוח אל הגיהנם לשאוב לתוכו כל הזוהמא, ואז יזדכך נפש הרשע, כי גיהנם הוא כמו ספוג השואב אליו כל הזוהמא, וכל הזוהמא נופלות למדור התחתון, הנקרא אבדון, ושם הם דרגין, הנקרא צואה רותחות, שנאמר עליו לא תאמר לו, והנה על ידי הכאות האלה, הזוהמא נפרדת ממנו, והיא רכה עד שיש כוח בגיהנם להוציא, ויש רשעים שכל כך קבל הזוהמא, עד שאין כוח בגיהנם ובחיבוט הקבר להוציא זוהמתן, עד שנגזר עליהם כף הקלע, שיהא נע ונד בארץ, כמו שכתב זוהר חדש פרשת תצא: וזה לשונו: ועוד אינון חייביא דשאטין באווירא, עד דמדכי חוביה וכו', אשר הגיהנם אינו אלא אחד משישים כאותו צער של כף הקלע, ויש להם בית דין של ג' מלאכי חבלה, הטורדין אותו בשלשלאות של ברזל אש, ושנים אוחזים בו ומכים אותו, ואחד צועק, ומכריז לפניו, ככה יעשה לאיש שהרבה ממזרים בישראל, או שעשה עבירה פלוני, ואין לך בית רובע בחללו של עולם, שאין